

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Ivstitia Et, Ivs. Sex Libris totidem Tractatus appono, nempe de rerum
Dominio, de Restitutione, de Contractibus Gratuitis, de Contractibus
Onerosis, de Contractibus Fortunæ, de Contractibus Adminicularis, de
Quasi-Contractibus, & nonnullis Innominatis

Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663

Caput 7. Circa Tempus, quo debeat geri annua Confessio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80681](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80681)

CAPVT VII.

Circa Tempus, quo debeat geri annua confessio.

DVBIVM X.

Quis in anno semel saltem confessus est venialia, sed ante anni terminum mortale commisit: teneturne intra illum annum, præfatum crimen lethale confiteri?

61
Dicitur.

Non tenetur. Quia priusquam in lethale piaculum incidisset, peccata venialia aperiendo confessario, iam annuæ Confessionis præceptum impleuit, imperans fidelibus, vt semel in anno confiteantur: & quidem venialium confessione satisficit præcepto. Sic Richard. Alenf. Bonavent. Nugnus, quos refert Leand. p. 1. r. 5. d. 3. q. 37. Ochagau. r. 2. de Confes. q. 9. & alij.

63
Tenetur.

Tenetur quidem. Quia hoc præceptum est determinatio præcepti diuini, quod solum est de Confessione mortalium. Audi Tridentinum sess. 14. c. 5. Ecclesia non statuit Confessionem, quæ iure diuino necessaria iam erat: sed vt præceptum Confessionis saltem semel in anno ab omnibus impleatur. Præceptum autem Confessionis fuerat de Confessione mortalium, non de venialium: Ergo si Ecclesia voluit huic præcepto Christi satisfieri semel in anno, voluit semel in anno Confessionem mortalium fieri. Ita Lugo de penit. diff. 15. numer. 162. Becan. de penit. cap. 36. question. 8. numer. 4. Diana part. 4. tract. 4. resol. 206. Hurtad. dub. 7. diff. 11. Suar. tom. 4. dub. 36. sect. 3. numer. 9. Laym. lib. 5. tract. 6. cap. 5. numer. 10. Ballæ. verb. Confessio, 1. numer. 18. Leand. citatus.

64
Dicitur.

Profecto si qui per totum anni decursum frequenter solum venialia fateatur, & vltima die Decembris lethaliter delinquat, hoc præcepto obligatur ad confitendum ipsa die. Quod licet durum apparet, verum esse iudicio. Nec hoc peculiare est in nostra sententia: idem enim tenentur admittere qui annum computant à Paschate in Pascha. Nam licet aliquis sæpius confessus fuisset venialia, si tamen in Paschate conscientiam lethalis haberet, propter Confessionis annuæ præceptum, tunc deberet confiteri, vt satisficeret legi confitendi in anno omnia lethalia crimina. Quia illo anno nondum impleuerat Christi Domini de mortalium Confessione præceptum.

DVBIVM XI.

Intra annum quis sua lethalia crimina confessus fuit, sed in anni vltimo (verbi gratia) die aliud lethale crimen patrauit: teneturne vs præcepto satisfaciat, illud nouum fateri piaculum?

65
Tenetur quidem.

Tenetur quidem. Quia præceptum Ecclesiæ de gerenda semel in anno Confessione omnium peccatorum, quæ eo anno fuerint perpetrata. Sic Maceras apud Dianam part. 4. tract. 4. resol. 206. Henriquez l. 4. c. 4. num. 2. & 6.

66
Non tenetur.

Non tenetur. Quia præceptum solum est confitendi semel peccata mortalia vsque ad Confessionem, qua quis vult præceptum implere, patrata. Ita Card. Lugo de penit. d. 15. nu. 164. Hurtad. de penit. dub. 7. diff. 11. Luis. Turrian. de penit. disp. 21. dub. 2. citans Vasquium, Reginal. libr. 3. num. 38. Ledelm. 2. part. 4. ques. 6. artic. 3. Palao tom. 4. tract. 23. punct. 20. §. 3. numer. 3. citans Egidium, Laymannum & alios.

67
Hoc verum esse patet, & aliud confessionem adiungit.

Hanc opinionem veriore esse existimo adiciens cum meo Eminentissimo ac sapientissimo Cardinali vbi sup. num. 169. idem decendum de eo, qui hoc anno confessus est sæpè venialia, at simul aliquod mortale dubium, postea vero incidit in aliquod mortale certum: non enim obligatur hoc piaculum nouum ante anni terminum confiteri. Quia hic verè iam impleuit præceptum Christi & Ecclesiæ hoc eodem anno: nam licet Christi præceptum non sit confitendi venialia, est autem non solum confitendi peccata certa, sed etiam dubia: illud ergo præceptum impletum est confitendo ea peccata dubia, quæ tunc sauciabatur. Vnde apparet discrimen huius ab eo, qui solum falsus fuisset venialia; per quam Confessionem Christi præceptum non impleuerat, idèoque debet iterum eo anno confiteri, si graui crimine pregrauatur. Accepi ex Palao.

DVBIVM XII.

An præceptum annuæ Confessionis obliget per se pro determinato anni tempore, verbi gratia, Quadragesimæ, aut Paschæ?

68
Per se obligat.

Obligat pefe pro determinata parte anni, scilicet Quadragesimæ à Dominica Palmarum vsque ad Dominicam in Albis. Quia hæc est omnium fidelium cõsuetudo, vt piacula sua Confessione circa Pascha expient. Vnde talis consuetudo instat legis est habenda. Sic Fagund. præc. 2. lib. 1. cap. 3. numer. 6. Machad. p. 1. libr. 2. tract. 5. docum. 1. numer. 5. Ballæ. verb. Confessio, 1. numer. 9. P. Soto lect. 5. de Confes. Megala part. 1. lib. 5. cap. 3. numer. 5. Suar. tom. 4. dub.

SCOBAR
eos: Mer.
XVIVII
E. IV

dub. 36. sect. 3. num. 9. 10. 11. Medina C. de Confes. ques. 18.

69 *Per se non obligat.* Non obligat per se pro determinata parte anni. Quia cap. Omnis Confessionis tempus ad aliquod anni tempus nullatenus coarctavit. Vnde si quis Confessionem intra annum gessit, non tenebitur postea in Quadragesima ex vi huius praecepti confiteri. Ita Sotus in 4. dist. 18. ques. 1. art. 4. Victoria de pen. n. 37. Canus in relect. part. 5. de pen. 1. Diana part. 2. tract. 17. res. 1. § 4. & part. 3. tract. 4. resol. 81. citans Henriquez Agidium, Valentiam, Reginaldum Syluium, Azorium Laymanum, Hurtadum Zerolam, Suarium, sed hunc non bene. Granad. controu. 7. tract. 1. dub. 9. sect. 4. num. 14. citans P. de Ledesma, & Graffium. Molfes. sum. tract. 7. cap. 10. num. 23. afferens Vasquium, Nauarrum & alios. Bauny. to. 1. tract. 4. de penit. q. 7. & alij communiter.

70 *Hoc verius existimo.* Verius existimo, non obligare pro determinato anni tempore hoc praeceptum per se. Vnde quis potest ei satisfacere, facta in quacumque anni instantia Confessione. Fateor, fidelium morem esse in Paschate fateri: hoc tamen assero eos non gerere villo ex praecepto, sed quia hoc tempus dicatum est ad satisfaciendum praecepto annuae Communionis, quam si non adest culpa lethalis, decenter; si adest, necessariò Confessio praecedat.

DVBVM XII.

An ad praecepti huius impletionem annus computandus sit à Ianuario in Ianuarium?

71 *Computandus est à Ianuario in Ianuarium.* Est computandus à prima die Ianuarij vsque ad ultimam Decembris. Vnde Confessio facta in qualibet die anni illius ad implendum praeceptum sufficiat. Quia verbum illud cap. Omnis. semel in anno, nisi vim inferas, de toto tempore à principio anni vsque ad finem intelliguntur. Sic Logo de penit. d. 15. numer. 157. Valq. ques. 90. art. 3. dub. 1. Ochagau. tract. 2. qu. 9. dub. 7. diffie. 10. Becan. de pen. c. 36. q. 8. m. 3. Diana p. 2. tr. 17. resol. 54. & alij.

72 *Non est computandus.* Non est computandus à Ianuario in Ianuarium, siue à Ianuarij die prima vsque ad Decembris ultimam: sed à Quadragesima in Quadragesimam. Quia ita communiter ab omnibus fidelibus computatur annus ad huius praecepti impletionem. Idque colligitur ex Trident. sess. 14. c. 5. ibi: Vnde iam in vniuersa Ecclesia cum ingenti animarum fidelium fructu, obseruatur mos ille salutaris confitendi Sacro illo & maxime acceptabili tempore Quadragesima: quem morem hac Sancta Synodus maxime probat, & amplectitur. Ita Suar. tom. 4. dub. 36. sect. 3. Sà verb. Confessio, nu. 4. Fagund. praec. 2. libr. 1. cap. 4. nu. 18. Bonacin. de pen. dub. 5. ques. 5. sect. 2. pun. 4. numer. 19. Coninch. de Sacramen. disp. 5. dub. 6. concl. 2. numer. 56. Reginal. libr. 6. numer. 35.

73 *Auctoris placitum.* & 37. Henriquez lib. 4. c. 4. nu. 1. & alij plures. Scio equidem quinque modis ab Auctoris placitum. bus animum ad Confessionis obligationem

computari. Primus est à primo peccato mortali post Confessionem. Quem reicio, nam si homo peccauit post Confessionem anni praeteriti paulo ante finem Quadragesimae praesentis, posset manere toto etiam anno sequenti absque confessione vsque ad anni sequentis Quadragesimam: quod est contra fidelium praxim, ac sensum. Secundus est, computare annum ab vltima Confessione. Quem etiam reicio, nam qui peruenit ad vltimum rationis non potest computare annum ab vltima Confessione, cum nunquam fuerit Confessus. Tertius est, computando annum à principio vltus rationis vniuersi inique: nam textus dicit, Omnes fideles statim ac peruenierint ad vltimum rationis, debere confiteri semel in anno. At haec explicatio redderet praeceptum valde dubium, non enim potest sciri, quandonam in singulis vltus rationis incipiat. Quartus modus est, ut annus computetur à Paschate in Pascha, de quo sententia secunda. At mihi difficilis. Quia iuxta hanc computationem obligaretur aliquis intra decem menses bis confiteri, nempe si hoc anno confiteatur die prima Maij, quae esset, verbi gratia, Dominica in Albis, anno autem sequenti eadem Dominica esset dies vltima Martij: hoc autem videtur esse contra mentem Concilij Lateranensis, quod non voluit talem obligationem imponere. Igitur quintus modus, (de quo prima sententia) mihi magis applaudit, scilicet ut intelligatur annus iuxta communem significationem à die prima Ianuarij vsque ad ultimam Decembris Fateor, consuetudinem fidelium innuere intelligendum esse de tempore Quadragesimae, in quo omnes confitentur. Sed illa consuetudo orta est ratione Eucharistiae, quae tunc sumitur, & quam debet Confessio praecedere: non vero propter Confessionis annuae obligationem. Nec ea consuetudo inducta est animo se obligandi, sed faciendi Confessionem ex praecepto debitam intra annum sine noui praecepti obligatione. Porro Tridentinum pro secunda sententia citatum laudat, & apud probat consuetudinem confitendi in Quadragesima, non tamen inducit (ut ex verbis eius constat) nouam obligationem. Suar. & Fagundez consule.

DVBVM XIV.

Qui per totum annum Confessus non est, teneturne quam primum anno sequenti confiteri?

74 *Non tenetur.* Dvbiū aequè procedit siue culpabiliter, siue inculpabiliter non fuerit Confessus. Porro non tenetur quam primum anno sequenti confiteri, sed potest differre Confessionem vsque ad finem ferè anni sequentis. Quia Confessio annua est cuiusque anni pondus, sicut Officium diuinum est pondus diei: ergo sicut omittens hodie Officium, non tenetur cras duplex Officium recitare nec recitare statim, sed recitare potest qualibet diei crastinae hora: sic qui Confessionem hoc anno omittit, non debet confiteri semel initio anni

Sectio II. Dubia, De Præcepto II. 47

anni sequentis, & iterum postmodum; sed semel solum tenetur pro illius præsentis anni obligatione quæcumque anni instantia confiteri. Sic D. Antonin. *pa. 2. tit. 9. c. 9. §. 3.* Syluest. *v. Eucharistia 3. qu. 15. dicto 3.* Cano apud Nugnum *in addit. quæst. 6. a. 5. diffic. 5.* Tabie. *v. Communicare, num. 10.* Megala *part. 1. l. 5. cap. 3. num. 3.* & alij citati à Diana *p. 2. tr. 4. resol. 130.*

Transacto anno tenetur, quamprimum Confessionem facere nec vnica Confessio sufficit pro Confessione, quam prælapso anno omisit, & pro Confessione, quam pro sequenti gerere debet. Quia ex Ecclesiæ vsu Prælati excommunicationem ferunt in eos, qui transacto tempore debito, non confitentur: quæ excommunicatione non est solum pro peccato præterito: nam si hoc esset, posset tolli per absolutionem à Parocho etiam extra Confessionem: Cum ergo tolli non possit, nisi confiteatur, signum est, latam fuisse pro peccato durante, donec homo confitendi obligationi satisfaciatur. Ita Nauar. *sum. c. 2. n. 45.* Victor *n. 147.* Medi. *C. de Confes. q. 14.* Nugn. *in addit. qu. 6. a. 5. diffic. 6.* Valq. *q. 90. a. 3. dub. 2.* Loisl. Turrian. *d. 21. dub. 3.* Lugo *de penit. d. 15. n. 177.* Fagund. *prec. 2. l. cap. 4. num. 36.* Suar. *to. 4. d. 36. sect. 4. n. 2.* Henric. *l. 1. cap. 4. num. 6.* Coninch *d. 5. num. 63.* Laym. *l. 4. tract. 6. cap. 5. num. 8.* Diana *p. 3. tr. 4. resol. 130.*

Hanc eligo sententiam. Nam Tridentinum *ses. 14. cap. 5.* asserit, voluisse Ecclesiam, quod saltem semel in anno Confessionis præceptum ab omnibus impleretur: quibus verbis constat, terminum anni fuisse positum, vt terminum executionis. hoc est, vltra quem non differatur: non verò vt terminum in quo si non fiat, non sit obligatio faciendi. Fatendum enim est, vtroque modo solere tempus designari in præceptis, & votis. Quando autem vno, vel altero sic intelligendum, explicat Suarius *vbi sup. & Sanch. l. 4. Decal. c. 14. n. 24.* qui dicunt, id ex materia, ac circumstantiis præcepti debere potissime colligi. In casu autem nostro clare colligitur tempus designari vt terminum executionis, quia præceptum Ecclesiæ fuit ad hoc, vt fideles non differrent nimium præcepti diuini obseruationem, vt Tridentini verba significant, nam dicere, quod saltem semel in anno obseruetur, est dicere, quod non plus differatur: Ergo qui elapso anno, adhuc non cōfiteatur, transgreditur adhuc præceptum: agit enim quod maior sit dilatio. Idem demum non est in præcepto Officij, recitandi, & similibus, quibus tempus non prescribitur tanquam terminus executionis, sed vt terminus, cui annexum sit illud pondus, tanquam illius diei tributum. Fagund.

DVBIVM XV.

Qui, toto anno elapso, absque Confessione, postea inchoato iam anno sequenti confitetur, debetne iterum eodem anno confiteri?

Respondetur quidem. Quia iuxta moralem estimationem illa confessio ad præcedentem

annum pertinet, vnde tenetur etiam præcepto Confessionis anni illius inchoati satisfacere. Sic Suar. *tom. 4. disp. 16. sect. 4. numer. 5.* docens ex consuetudine debere Confessionem fieri circa Pascha: quare Paschate sequenti fieri debet. Nugnus *in addit. quæst. 6. art. 5. diffic. 5.* Coninch *d. 5. dub. 8.* Bonac. *disp. 5. de Sacram. quæst. 10. §. sect. 2. punct. 4. numer. 11.* Filiuc. *tr. 7. numer. 56.* Becan. *de pen. capit. 36. quæst. 8. conclus. 5.* Medi. *C. de Confes. quæst. 14.* Sotus *in 4. dist. 10. quæst. 1. articul. 4.* Nauar. *sum. c. p. 21. num. 45.* Sylui. *3. part. quæst. 8. art. 11. quæst. 4.*

Minimè debet. Quia præceptum solummodo est de Confessione semel in anno facienda. Ergo hoc eodem anno ad aliam non tenetur. Alioquin si deberet Confessiones etiam præteritis recompenfare, obligaretur aliquis ad confitendum quater in anno pro tribus annis præteritis, quibus non est confessus. Ita Lugo *de penit. dub. 15. num. 180.* Hurtad. *de pen. d. 7. diffic. 12.* Diana *parte 4. tract. 4. resol. 206. & p. 8. tract. 7. resol. 80.* Imo Suar. citatus pro contraria sententia, fatetur, in sententia computante annum à Ianuario ad Decembrem, (vt ego computo) ita consequenter esse dicendum.

Cum his opinor. Nec officere existimo, quod nonnulli obiciunt, nempe exigendam esse ab huiusmodi homine anno sequenti nouam Confessionem, alioqui de nouo excommunicandum. Nam excommunicabitur quidem pro Communionis defectu, quæ Paschate sequenti de nouo debetur, & ad quam prærequiritur noua Confessio, si mortali crimine grauetur. At si crimine lethali caret, non debet necessario cōfiteri, etiam si non fuisset antea confessus, nedum si confessus iam fuit.

DVBIVM XVI.

Qui præuidet, postea non sibi futuram opportunitatem confitendi hoc anno, tententur ne Confessionem præuenire, & initio, vel medio anni confiteri?

Tenetur quidem. Quia annua Confessionis præceptum in qualibet anni parte obligat: Ergo potest, initio anni, vel ante Quadragesimam adimpleri. Ergo tenebitur, qui putauerit toto reliquo anno fore impediendum. Sic Suar. *tom. 4. dub. 36. sect. 5. numer. 5.* Fagund. *prec. 3. l. 1. c. 6. num. 3. & prec. 2. l. 1. c. 4. n. 16.* Diana *p. 3. tr. 4. resol. 69.* Lugo *de penit. dub. 15. numer. 182.* Bassæ. *verb. Confes. 1. num. 10. & alij.*

Non tenetur. Quia quando homo præuidet futurum vspere impedimentum, non tenetur mane totius Officij Canonici recitationem præuenire: Ergo idem de Confessione annua dicendum. Ita nonnulli Auctores, quos presso nomine refert Ludou. de San. Iuan. *quæst. 5. de penit. articul. 6. dub. 7.* Et Sæ verb. *Confessio, numero 5.* probabile esse fatetur.

Primam sententiam, probabiliorem quidem

SCORAR
eos Mer.
XIVII
E. IV

Prima sententia probabilius non plane ad hunc. dem eligo. Nam cum sit præceptum vniuersale pro anno toto, obligat ad cōfitemdum in ea parte anni, qua possum; sicut alia præcepta similia: debet enim illud audire hora decima, quando in sequentibus horis non potero. Circa recitationem verò diuini Officij, secundæ sententiæ fundamentum, dixerim, aliquos asserere, non debere quem preuenire, quando impedimentum non est voluntarium, sed necessarium, ut morbus, captiuitas, &c. Alios tamen communiter id negare. Sed licet daretur antecedens, consequentia non valet; quia anticipatio in officio diuino videtur esse licita ex priuilegio, quo posset aliquis nolle vti: at verò in nostro casu non datur talis anticipatio, cum præceptum cōfitemdi non obliget peculiariter pro aliqua anni parte, sed pro toto anno, sicut præceptum audiendi Sacrum die festo. Lugo mecum.

DVBIVM XVII.

An ex vi Clement. i. Ne in agro, omnes Regulares tam viri, quam femina teneantur semel mensibus singulis Confessionem inire?

83
Tenentur.

Tenentur quidem. Quia Clement. i. Ne in agro Monachis Benedictinis indicitur, ut duodecies in anno, semel scilicet singulis mensibus ad Confessionem adstringantur. At cum statutum hoc Regularem decentiam respiciat, videtur ex Legislatoris mente omnes Religiosos obligare. Sic Nauar. *sum. c. 2. num. 9.* Hentiq. *l. i. c. 4. n. 10.* Ludouic. *de penit. q. 9. a. 1. diff. 1.* Villalob. *tr. 9. diff. 1.* 8. n. 5. Granad. *tr. 1. d. 9. n. 21.* Llamas. *p. 2. Meth. c. 3. §. 4.*

84
Non tenentur.

Non tenentur. Quia statutum hoc de solis Monachis D. Benedicti loquitur, nec apparet efficax ratio, cur sit ad omnes alios Regulares tã viros, quàm feminas extendendum. Odiã nãque sunt restringenda. Ita Fagund. *prac. 2. l. 1. c. 2. n. 18.* Viuald. *de Confes. n. 51.* Leand. *prac. 2. tr. 5. d. 3. q. 48.* Suar. *to. 4. d. 36. sect. 5. n. 7.*

85
Probabilius hoc mihi.

Existimo probabilius esse, reliquos Regulares viros, ac feminas non habentes hoc statutum vel consuetudinem, non teneri, singulis mensibus Confessionem dare operam. Nam Concilium Tridentinum, cuius mentem fugere nō poterat Clementinæ statutum, *ses. 25. c. 10. de Regularib.* non imperat Religiosis, ut singulis mensibus confiteantur; sed consilium impertit: & verbum *Mones, quo Consilium vtiitur, obligationem non inducit.* Scio tamen, ex Viualdi sententia, & Orlando *Consil. 222.* extendi huiusmodi obligationem cōfitemdi mensibus singulis, ad Canonicos Regulares. Quia Rubrica tituli de huiusmodi Religiosis etiam loquitur, & ubi textus est dubius, Rubrica explicat, quomodo sit intelligendus.

DVBIVM XVIII.

An Monachi Benedictini non habentes nisi venialia, ex vi Clementina teneantur sub lethali, Confessionem gerere menstruam?

86

Tenentur. Quia illi sponte sua se ad hanc Regulam obligant. Non quidem obligantur ad hoc directè & immediatè ex vi præcepti Clementinæ, aut Regulæ, cum nullum præceptum humanum etiam Papale absque proprio consensu possit sub mortali ad venialium Confessionem obligare: quia hoc esset materiam Sacramenti mutare, & facere de venialibus materiam necessariam: nec ex vi Sacramenti poenitentiae, cum venialia ipsius materia necessaria, non sint; sed mediatè, id est, mediante professione, quam emisissent, & qua mediante se obligantur ad omnium statutorum sui Ordinis obseruationem. Sic Canus *de penit. p. 5. Caiet. tom. 1. Opus. opus. 5. qu. 1. Suar. to. 4. d. 30. sect. 5. Valq. qu. 90. a. 2. dub. 3. Nauar. ad c. Placuit. n. 10. c. 1. 22. Nugnus in addit. q. 6. a. 5. diff. 7. Reginal. l. 6. nu. 106. Laym. l. 4. tr. 6. c. 5. Hurtad. de penit. d. 7. diff. 8. Hentiq. lib. 1. cap. 4. num. 10.*

87
Non tenentur.

Non tenentur ex vi Clementinæ. Quia ut exponit Glossa *v. Mensibus*, Monachi arctantur singulis mensibus, ad quod fideles singulis annis arctantur: At nullus fidelium tenetur quolibet anno venialia sateri: Ergo nec Monachi mensibus singulis. Ita Sotus *in 4. dist. 18. qu. 1. a. 3.* Viuald. *de Confes. num. 52.* citans Ledesnam, Gabrielem & Scotum. Diana *p. 5. tr. 1. 3. res. sol. 35.* Prapost. *in 3. p. D. Thom. q. 3. de confes. dub. 10. n. 62.* Villalob. *tr. 9. diff. 1. 8. n. 5.* Fagund. *prac. 2. l. 1. c. 2. nu. 17.*

88
Hanc dicit sententiam.

Existimo his hærens Doctoribus, huiusmodi Religiosos nec immediatè ex vi constitutionis Clementinæ nec mediatè ex vi professionis ad venialium Confessionem teneri sub mortali. D. Tho. *in 4. dist. 16. c. 17. qu. 1. questione 4.* inclinat vehemèter in eam sententiam, quæ docet Religiosos hos non teneri in particulari confiteri venialia, sed tantum in communi, ita ut teneantur ad Confessarium accedere, ac dicere, se sibi confcios non esse alicuius mortalium, in venialibus autem deliquisse. Ad quod tamen, Angelici Doctoris veniã, minimè eos obligarem, uti superius de fidelibus non habebat lethale, quos quidem non teneri se Parrocho sistere, nisi ad sit scandalum, ex grauium Doctorum autoritate resolui. Latè Fagundez.

DVBIVM XIX.

An præfati Monachi ex Clementina teneantur sub mortali menstruam gerere Confessionem, si lethali crimine grauati sint?

89

Sub mortali tenentur. Quia ex vi Clement. i. Monachi arctantur (uti explicat Glossa) lethali, singulis

Sectio II. Dubia, De Præcepto II. 49

singulis mensibus, ad quod fideles singulis annis arctantur: At fideles sub mortali tenentur annis singulis peccata lethalia confiteri: Ergo Monachi D. Benedicti sub mortali obligantur singulis confiteri mensibus. Sic Valq. q. 90. a. 2. dñb. 3. Hortad. de pœnit. d. 7. diffc. 8. Luis. Turrian. dub. 21. de pœnit. dñb. 3. Nugn. in addit. question. 6. artic. 5. diffc. 7. & alij.

90 Non tenentur sub mortali, Quia nec Clementinæ verba, nec pœna inibi imposita mortalem videntur obligationem inducere. Ita Nauar. ad Cap. 7. lacuit. num. 12. Caiet. tom. 1. Opus. opus. 5. q. 1. Ludou. de San Juan. q. 9. diffc. 1. Diana p. 3. tr. 4. res. 12. 5. Barbo. in remis. Concil. sess. 14. c. 5. Palao to. 4. tr. 2. 3. pun. 1. c. 2. nu. 6.

91 Hoc probabiliter esse reor. Nam si ex verbis Clementinæ grauis non colligitur obligatio, cur illis est gratis imponenda sub veniali igitur teneri reor Monachos D. Benedicti, singulis mensibus confiteri. Quod si obiciatur ex Regula etiam obligari idem eis imperante, cui adstringi in professione promiserunt: respondeo, non teneri Regulares seruare sub mortali omnia Religionis statuta ex vi professionis. Nam abstinencia à carnibus non apponitur in Regula D. Benedicti vt præceptum, sed vt statutum quoddam, ad cuius obseruationem mediante professione Religiosi se obligant: & tamen Monachi carnis vescientes, mortaliter non delinquent, nisi id statuti gesserint in contemptum. Nec refert, quod statutum addat, posse in carcerem, qui contra id carnibus velci ausus fuerit. Id enim debet intelligi de iis Monachis, qui vel per contemptum, vel per contumaciam, vel contra superiorum obedientiam gesserint. Ex Palao.

D V B I V M XX.

An Monachi D. Benedicti, & D. Bernardi sub mortali obligentur semel in anno suis Prælati fieri sua lethalia peccata, etiam aliis confessionibus ritè ac legitime exposita?

92 Obligantur quidem. Quia id non fit immediate, ac ex vi ipsius statuti, sed mediante, scilicet ratione taciti voti, quod in professione emiserunt omnia statuta Religionis obseruandi, & ratione voti obedientie, quam in ipsa professione promittunt. Quemadmodum ille, qui Sacris initiatur se ad castitatem non immediate quidem, sed mediante Sacerdotalis statu, quem suscipit ex voto obligat. Sic Fagund. præc. 2. c. 1. n. 6. Henriq. l. 3. c. 9. Nauar. ad cap. Placuit. num. 118. Llamas par. 1. Meib. cap. 5. §. 10. Reginal. lib. 6. num. 118. Tho. Hortad. tom. 2. tr. 12. cap. 1. Paragraph. 2. dñb. 11. num. 2101.

Non obligantur sub lethali, imò nec sub veniali. Quia præterquam quod hoc nimium durum esset, iam huiusmodi consuetudo apud Cistercienses cessauit. Ita Coriolan. p. 1. sect. 1. num. 7. Nuald. de confes. nu. 67. Leand. p. 1. tr. 5. d. 1. q. 11. Elcob. & Mend. Theol. Moral. Tom. VI. P. II.

Scio, Dionysium Cisterciens. de hoc statuto non bene sentire, quasi minus prudenter factum, nec obligandi vim habente: attamen simul scio, illud à duobus Pontificibus Sixto IV. ac Pio II. fuisse confirmatum, & commendatum tanquam rem per homines Sanctos stabilitam. Porro enim (vti docet Valq. q. 9. a. 3. dub. 6. n. 17.) fieri illud statutum, concessa inferioribus Confessariis facultate absoluendi, & iniungendi simul in pœnitentia illud onus iterum confitendi eadem Prælato peccata. Vel potuit provenire ex constitutione abque subditorum etiam consensu. Nam licet pro tota Ecclesia non posset fieri talis lex obligans ad secundam eorundem peccatorum Confessionem: non tamen video, cur non posset fieri in Religione aliqua obseruante, in qua possint ea præcipi, quæ ad perfectionem spectare videantur, quam finis illius Religionis intendit. Et quidem in nostra societate vna ex potissimis Regulis est, vt sub litus tota sua conscientiam bis, aut semel in anno superiori manifestet, ita vt graue nihil eum lateat. Non ergo mirum, si Patres Sanctissimi Ordinis Cisterciens. legè tulerint de Confessione semel in anno cum Prælato gerenda. At fateor, ex alio capite posse aliquid periculi habere illam legem vniuersalem sub peccato graui obligantem. Vnde in societate nō est præceptum graue, sed sola regul. manifestacionis prædictæ. Porro in Cisterciensi Ordine illud statutum iam ita Prælati moderari sunt, vt ter solum in anno sibi referrent subditorum confessiones: nec tunc eos obligant ad præcedentes Confessiones repetendum, sed solum ad piacula confitenda, quæ ab vltima confessione occurrunt. Vt Llamas Cisterciens. p. 1. Merbo. c. 6. §. 20. testatur Caterum, Coriolano aucto, extat Urbani VIII. decretum, quo præcipitur, vt nullus superior possit subditos obligare, vt sibi confiteantur, nisi ipsi subditi spontè id velint, aut aliquo reueruato crimine teneantur. Facundum adi.

CAPVT VIII.

Circa qualitatem Confessionis, per quam huic Præcepto fit satis.

D V B I V M XXI.

An Satisfaciat quis huic præcepto per Confessionem non integram, omitendo scilicet voluntarie aliquod externum piaculum?

96 Satisfacit quidem. Quia Ecclesia præcipit Confessionem, non absolutionem: vnde absolutio videtur finis, non materia huius præcepti. Ergo licet aliquis ita confiteatur, vt culpa sua absoluat inualidè, vel absolui non possit, nihilominus præceptum implet, & pœnas transgressoribus præscriptas euadet. Sic Syl. nest. verb. Confessor. 4. num. 3. Sà verb. Confessio, num. 1. Victor. num. 163. Alen. in 4. q. 77. nu. 5. a. 7. Gabri. diss. 17. qu. 1. artic. 3. dub. vlt. Palud. diffc.